

Jakub Zbrzezny
Grupa e6

5. Rozwiązywanie równania macierzowego $AX = B$, gdzie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $B \in \mathbb{R}^{n \times m}$, $m \geq 1$, metodą Crouta. Obliczanie $\det(A)$ na podstawie wyznaczonego rozkładu.

1 Opis metody.

W celu rozwiązania równania macierzowego $AX = B$ zastosuję metodę Crouta. Metoda Crouta polega na wyznaczeniu rozkładu LU macierz A , gdzie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, L jest macierzą dolnotrójkątną wymiaru $n \times n$, a U macierzą górnątrojkątną wymiaru $n \times n$ (U na diagonalu ma same jedynki).

Macierz L :

$$L = \begin{pmatrix} l_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ l_{21} & l_{22} & 0 & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & l_{33} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \dots & l_{nn} \end{pmatrix} \quad (1)$$

$l_{ij} \in \mathbb{R}$ dla każdych $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Macierz U :

$$U = \begin{pmatrix} 1 & u_{12} & u_{13} & \dots & u_{1n} \\ 0 & 1 & u_{23} & \dots & u_{2n} \\ 0 & 0 & 1 & \dots & u_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix} \quad (2)$$

$u_{ij} \in \mathbb{R}$ dla $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Otrzymam równanie $LUX = B$. Żeby otrzymać macierz X , trzeba rozwiązać poniższy układ równań:

$$\begin{cases} LY = B \\ UX = Y \end{cases}, \text{ gdzie } Y \text{ jest macierzą wymiaru } n \times m \text{ o wyrazach rzeczywistych.}$$

Korzystam z własności wyznacznika $\det(AB) = \det(A) * \det(B)$.

Wyznacznik macierzy górnotrójkątnej U jest równy 1, ponieważ na przekątnej macierzy U są same jedynki.

$$\det(A) = \det(L) * \det(U) = \det(L) = (l_{11} * l_{22} * \dots * l_{nn}).$$

Przedstawię również twierdzenie o rozkładzie LU .

Twierdzenie: Jeśli $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ jest nieosobliwa i ma dwa rozkłady LU :

$A = L_1 U_1$, $A = L_2 U_2$, gdzie L_1, L_2 - trójkątne dolne, U_1, U_2 - trójkątne górne, to istnieje macierz diagonalna $D = \text{diag}(d_1, d_2, \dots, d_n)$ taka, że $U_1 = U_2 D$ i $L_1 = D^{-1} L_2$. Jeśli U_1, U_2 mają same jedynki na przekątnej, to $L_1 = L_2$ i $U_1 = U_2$.

Dowód:

$$(U_2^{-1} / L_1) * L_1 = U_2 * L_2 / L^{-1}$$

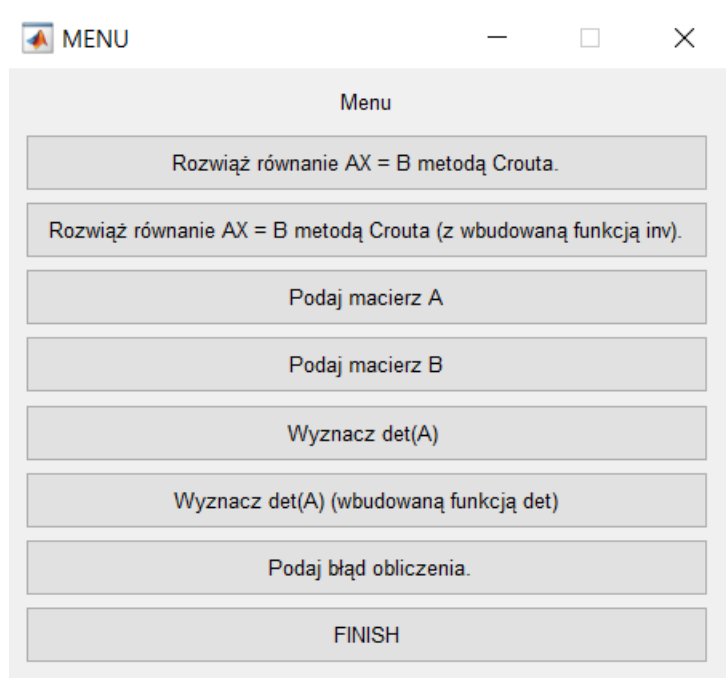
$$U_2^{-1} * U_1 = L_2 * L_1^{-1}$$

$$\text{Biorąc } D = U_2^{-1} * U_1 \text{ otrzymamy } U_2 * U_2^{-1} * U_1 = I * U_1 = U_1 \text{ oraz } D^{-1} * L_2 = (U_2^{-1} * U_1)^{-1} * L_2 = (L_2 * L_1^{-1})^{-1} * L_2 = L_1 * L_2^{-1} * L_2 = L_1 * I = L_1,$$

c.n.d.

2 Opis programu obliczeniowego.

Po uruchomieniu programu wyświetli się menu takie jak na poniższym obrazku.

Po wybraniu 1 opcji program wyznaczy rozkład LU macierzy A metodą Crouta. Program przyjmuje macierze A i B oraz zwraca macierz X, która jest rozwiązaniem równania macierzowego.

Żeby uruchomić funkcję, trzeba najpierw uruchomić 2 i 3 funkcję, ponieważ trzeba podać macierz A i B.

W przypadku, gdy poda się macierz A, która nie jest kwadratowa, program wyświetli komunikat: "Macierz A nie jest kwadratowa!", a następnie zakończy działanie.

Natomiast w przypadku, gdy liczba wierszy macierzy A nie będzie równa liczbie wierszy macierzy B, program wyświetli komunikat: "Liczba wierszy macierzy A nie jest równa liczbie wierszy macierzy B!", a później zakończy działanie.

Następnie program wyznacza rozkład LU macierzy A, a następnie rozwiązuje równania macierzowe $LY = B$ i $UX = Y$

W celu rozwiązania tych równań program korzysta z funkcji rozwiązującej równanie $LY = B$ oraz z funkcji rozwiązującej równanie $UX = Y$.

W pierwszej funkcji wykorzystywana jest metoda Forward Substitution (zaczyna obliczać elementy macierzy Y na pierwszym wierszu i kończy na ostatnim.), natomiast w drugiej metoda Back Substitution (zaczyna obliczać elementy macierzy X na ostatnim wierszu i kończy na pierwszym).

Po wybraniu 2 opcji program wyznacza rozwiązanie równania, wykorzystując wbudowaną metodę `inv`.

Po wybraniu 3 opcji program każe podać macierz A .

Po wybraniu 4 opcji program każe podać macierz B .

Po wybraniu 5 opcji program wyznaczy $\det(A)$, korzystając z funkcji, która liczy iloczyn wszystkich elementów na przekątnej.

Po wybraniu 6 opcji program obliczy $\det(A)$, korzystając z wbudowanej funkcji `det`.

Po wybraniu 7 opcji program poda błąd przybliżenia poprzez obliczenie wartości e równej $\text{norm}(A-L*U)/\text{norm}(A)$, żeby sprawdzić, jak duży jest błąd przybliżenia (im wartość $|e|$ jest większa, tym większy jest błąd przybliżenia).

Po wybraniu 8 opcji program zakończy działanie.

3 Przykłady obliczeniowe.

Macierz A	Macierz B	Bł. przybliżenia.	Błąd wzgl.	Bł. wzgl. (według wbud. metody inv)
eye(20)	eye(20)	0	0	0
pascal(20)	A*eye(20)	0	0	0
magic(20)	A*pascal(20)	NaN	NaN	120.6211
hilb(20)	A*pascal(20)	2.7903e-17	5.7823	2.0097
pascal(20)	A*hilb(20)	0	79.8446	110.8885
pascal(50)	A*hilb(50)	5.2511e-16	2.3962e+13	9.5197e+16

4 Analiza wyników.

Zbadam wskaźnik uwarunkowania macierzy A, współczynnik stabilności, poprawności.

A	B	det(A)	det(A) (f. wb.)	Wsk. uwar. A	Wsp. stab.	Wsp. pop.
eye(20)	A	1	1	1	0	0
pascal(20)	pascal(20)	1	27.8263	3.7274e+29	0	0
magic(20)	A*pascal(20)	NaN	-6.0892e-224	8.2375e+17	NaN	NaN
hilb(20)	A*pascal(20)	-2.5289e-194	7.4534e-196	6.5084e+18	2.7450e-18	8.8854e-18
pascal(20)	A*hilb(20)	1	27.8263	2.2465e+21	3.5542e-20	2.8938e-19
pascal(50)	A*hilb(50)	3.0260e+224	-Inf	3.7274e+29	6.4287e-17	2.0281e-30

Macierz A	Macierz B	Wsp. stab. (z met. inv)	Wsp. pop. (z met. inv)
eye(20)	eye(20)	0	0
pascal(20)	A*eye(20)	0	0
magic(20)	A*pascal(20)	1.6782e-17	3.4958e-17
hilb(20)	A*pascal(20)	9.5401e-19	1.5291e-19
pascal(20)	A*hilb(20)	4.9361e-20	1.5291e-19
pascal(50)	A*hilb(50)	2.5540e-13	3.6066e-33

Zatem metoda daje dokładniejsze wyniki, gdy macierz A jest lepiej uwarunkowana. Przy dużym wskaźniku uwarunkowania A metoda daje mniej dokładny wynik. Przy macierzy magic(20) metoda zawodzi, ponieważ macierz magic(20) nie jest ani symetryczna, ani dodatnio określona. Ponadto wskaźnik uwarunkowania jest rzędu 10^{17} . Można łatwo zauważyć, że bezpośrednie rozwiązywanie równania $AX = B$ z wykorzystaniem wbudowanej metody inv daje o wiele większe błędy niż w przypadku mojej metody.

Funkcja licząca wyznacznik na podstawie rozkładu LU macierzy A daje lepsze wyniki niż wbudowana funkcja det, ponieważ liczy tylko iloczyn wszystkich elementów na przekątnej macierzy L.

5 Kody źródłowe wszystkich procedur.

1. Program.

```
% MENU
clear
clc
zakoncz_program = 8;
kontrol = 1;
while kontrol ~= zakoncz_program
    kontrol=menu('Menu', 'Rozwiaz rownanie AX = B metoda Crouta.',
        'Rozwiaz rownanie AX = B metoda Crouta (z wbudowana funkcja inv.)',
        'Podaj macierz A', 'Podaj macierz B', 'Wyznacz det(A) ', 'Wyznacz det(A)
        (wbudowana funkcja det)', ' Podaj blad przyblizenia.', 'FINISH');
    switch kontrol
        case 1
            [a, b] = size(A);
            if (a ~= b )
                disp('Macierz A nie jest kwadratowa!');
                continue;
            end
            n = max(size(A));
            [c, d] = size(B);
            if (n ~= c)
                disp('Liczba wierszy macierzy A nie jest rowna liczbie wierszy
                macierzy B!');
                continue;
            end
            L = zeros(n);
            U = eye(n);

            for k = 1 : n
                for i = k : n
                    L(i,k) = A(i, k) - MojaSuma(i, k, 1, k - 1, L, U);
                end
                for j = k + 1 : n
                    U(k, j) = (A(k, j) - MojaSuma(k, j, 1, k - 1, L, U)) / L(k, k);
                end
            end
            y = Rozwiaz_uklad_LYB(L, B); % Moja funkcja -tutaj L jest
            trojkatna dolna
            x = Rozwiaz_uklad_UXY(U, y); % Moja funkcja -tutaj U jest
            trojkatna gorna
        case 2
            [a, b] = size(A);
            if (a ~= b )
```

```

        disp('Macierz A nie jest kwadratowa!');
        continue;
    end
    n = max(size(A));
    [c, d] = size(B);
    if (n ~= c)
        disp('Liczba wierszy macierzy A nie jest rowna liczbie wierszy
            macierzy B!');
        continue;
    end
    x = A\B;
case 3
    A = input('Podaj A. ');
case 4
    B = input('Podaj B. ');
case 5
    wyz = wyznacznik_macierzy_trojkatnej(L);
    % wyznacznik_macierzy_trojkatnej(U) = 1, bo na przek...tnej ma 1-ki
    disp('Wyznacznik macierz A wynosi:');
    disp(wyz);
case 6
    disp('Wyznacznik macierz A wynosi:');
    disp(det(A));
case 7
    e=norm(A-L*U)/norm(A);
    disp('BŁ, ...d przybliŁenia wynosi: ');
    disp(e);
case 8
    disp('Koniec programu');
    return;
end
end

```

2. Funkcja pomocnicza rozwiązująca układ $LY = B$.

```

function [Y] = Rozwiaz_uklad_LYB(L, B)
[n, m] = size(B);
Z = zeros(m);
Y = [zeros(n) Z(:,n+1:n)];

for k = 1 : n
    for i = 1:m
        Y(k,i) = (B(k,i) - MojaSuma(k, i, 1, k - 1, L, Y)) / L(k,k);
    end
end
end

```

end

3. Funkcja pomocnicza rozwiązująca układ $UX = Y$.

```
function [X] = Rozwiaz_uklad_UXY(U, Y)
[n, m] = size(Y);
Z = zeros(m);
X = [zeros(n) Z(:,n+1:n)];

for k = n:-1:1
    for i = 1:m
        X(k,i) = Y(k,i) - MojaSuma(k, i, k + 1, n, U, X);
    end
end

end
```

4. Funkcja pomocnicza licząca sumę od 1 do m $L(i,p)*U(p,k)$.

```
function y = MojaSuma(i, k, l, m, L, U)
% funkcja licząca sumę od l do m  $L(i,p)*U(p,k)$ 

y = 0;
for p = l : m
    y = y + L(i,p) * U(p,k);
end
```

5. Funkcja pomocnicza licząca wyznacznik macierzy trójkątnej A.

```
function wyz = wyznacznik_macierzy_trojkatnej(A)
% funkcja licząca wyznacznik macierzy trójkątnej A
% Jakub Zbrzezny

wyz = 1;
n = max(size(A));

for i = 1 : n
    wyz = wyz * A(i, i);
end
```

6. Funkcja pom. licząca błąd względny.

```
function e = blad_wzgledny(rozw_otrz, rozw_pop)
% Funkcja przyjmuje rozwiązanie otrzymane oraz rozwiązanie poprawne.
e = norm(rozw_otrz - rozw_pop) / norm(rozw_pop);
disp('Bład względny:');
disp(e);
end
```


7. Funkcja pomocnicza licząca współczynnik stabilności.

```
function wsp_stab = wspolczynnik_stabilnosci(rozw otrz, rozw pop, A)
e = blad_wzgledny(rozw_otrz, rozw pop);
wsp_stab = e / cond(A);
disp('Wspolczynnik stabilnosci:');
disp(wsp_stab);
end
```

8. Funkcja pomocnicza licząca współczynnik poprawności.

```
function wsp_pop = wspolczynnik_poprawnosci(A, B, rozw_otrz)
wsp_pop = norm(B - A * rozw_otrz) / (norm(A) * norm(rozw_otrz));
disp('Wspolczynnik poprawnosci:');
disp(wsp_pop);
end
```